

FALU TINGSRÄTT

Enhet 4

H 4:4

DOM

2021-12-30

meddelad i

Falun

Mål nr: B 3530-21

PARTER (Antal tilltalade: 1)

Tilltalad

MARCUS Oskar Axelsson Sidhage, 19910210-3950

Skottvällsvägen 25

791 74 Falun

Offentlig försvarare:

Advokat Emil Hofbard

Advokatfirman NORDIA KB

Box 70389

107 24 Stockholm

Åklagare

Kammaråklagare Martin Claesson

Åklagarmyndigheten

Göteborgs åklagarkammare Göteborg

Box 129

401 22 Göteborg

Målsägande

1. Margareta Maxlahti

Sjulsarvet 11

791 91 Falun

Målsägandebiträde:

Advokat Hanna Pontén Brattgård

Agenda Advokatbyrå AB

Box 1111

751 41 Uppsala

2. Thomas Nilsson

Sjulsarvet 11

791 91 Falun

Målsägandebiträde:

Advokat Hanna Pontén Brattgård

Agenda Advokatbyrå AB

Box 1111

751 41 Uppsala

Om domstolens behandling av personuppgifter, se www.domstol.se/personuppgifter. Kontakta oss för information på annat sätt.

Besöksadress

Kullen 4

Telefon

023-482 00

Öppettider

måndag - fredag

08:00-16:00

Postadress

Box 102

791 23 Falun

E-post

falu.tingsratt@dom.se

Webbplats

www.domstol.se/falu-tingsratt - för info om vår personuppgiftsbehandling

DOMSLUT

Brott som den tilltalade döms för

1. Grovt bedrägeri, 9 kap 3 § brottsbalken
2021-08-23 -- 2021-09-28
2. Försök till grovt bedrägeri, 9 kap 3 § och 11 § samt 23 kap 1 § brottsbalken
2021-09-28

Påföljd m.m.

Fängelse 3 år

Lagrum som åberopas

29 kap 2 § 4 p brottsbalken
29 kap 5 § 1 st 7 p brottsbalken

Brottsofferfond

Den tilltalade åläggs att betala en avgift på 800 kr enligt lagen (1994:419) om brottsofferfond.

Ersättning

1. Emil Hofbard får ersättning av staten med 189 358 kr. Av beloppet avser 99 750 kr arbete, 39 150 kr tidsspillan, 12 586 kr utlägg och 37 872 kr mervärdesskatt.
  2. Hanna Pontén Brattgård får, rätt räknat, ersättning av staten för arbete som målsägandebiträde med 75 253 kr. Av beloppet avser 46 669 kr arbete, 11 093 kr tidsspillan, 2 440 kr utlägg och 15 051 kr mervärdesskatt.
  3. Staten ska stå för kostnaden för försvararen och målsägandebiträdet.
-

YRKANDEN M.M.	4
DOMSKÄL	4
Skuldfrågan	4
<i>Förhör med Margareta Maxlahti</i>	5
<i>Förhör med Thomas Nilsson</i>	9
<i>Förhör med Marcus Sidhage</i>	12
<i>Förhör med Johan Sund</i>	23
<i>Förhör med Agneta Hedenblad</i>	25
<i>Förhör med Gunilla Hedenblad</i>	26
<i>Tingsrättens bedömning</i>	27
<i>Handlingar i målet m.m.</i>	27
<i>En allmän bedömning av parternas trovärdighet</i>	28
<i>Bekantskapen mellan målsägandena och Marcus Sidhage m.m.</i>	30
<i>När undertecknades gåvobrevet?</i>	31
<i>Händelseutvecklingen efter den 23 augusti 2021</i>	31
Påföljd	33
Övrigt	34
HUR MAN ÖVERKLAGAR	35

YRKANDEN M.M.

Åklagarens yrkanden, se domsbilaga 1.

Målsägandena Thomas Nilsson och Margareta Maxlahti biträder åtalet.

Marcus Axelsson Sidhage (nedan Marcus Sidhage) har varit frihetsberövad i målet mellan den 5 oktober 2021 och den 16 december 2021.

DOMSKÄL

Skuldfrågan

Åklagaren har åberopat förhör med målsägandena Margareta Maxlahti och Thomas Nilsson samt med vittnena Gunilla Hedenblad, Agneta Hedenblad och Johan Sund. Vidare har åberopats skriftlig bevisning i form av ansökan och beslut om lagfart, framtidsfullmakter och testamente, PM och mejl rörande originalhandlingar, genomgång av Marcus Sidhages arbetsdator, inloggningar på Mina sidor Lantmäteriet, ansökan om adressändring och PM, sms och telefonkorrespondens mellan målsägandena och Marcus Sidhage, uppgifter om banklån, fastighetsvärdering, tillgångsutredningar samt läkarintyg avseende Thomas Nilsson.

Bakgrunden är följande. Målsägandena Margareta Maxlahti och Thomas Nilsson, som båda är i 70-årsåldern, är sambor och barnlösa. De bor granne med Marcus Sidhages svärföräldrar. Under sommaren 2021 hjälpte Marcus Sidhage målsägandena att upprätta varsin framtidsfullmakt och ett gemensamt testamente. Testamentet var ett inbördes testamente och vid bådaskild skulle syskonbarn ärva. I samband med att handlingarna bevittnades och undertecknades den 23 augusti 2021 kom även ett gåvobrev att bevittnas. Av gåvobrevet, som vid något tillfälle även undertecknades av målsägandena, framgår bl.a. att målsägandena överlåter sin bostadsfastighet till Marcus Sidhage som enskild egendom, att tillträde till gåvan sker omgående, att gåvomottagaren får söka lagfart direkt, att ingen ersättning ska utgå, att fastigheten får belånas utan givarnas medgivande samt att målsägandena ska ha livslång nyttjanderätt till fastigheten. Den 25 augusti 2021 begärdes vid ett telefonsamtal från advokatbyrån att adressändring skulle ske och målsägandena undertecknade den 31 augusti 2021 den

blankett som skickades ut. Från och med den 8 september 2021 kom målsägandenas post till den advokatbyrå där Marcus Sidhage hade sin anställning. Marcus Sidhage betalade för adressändringen den 24 september 2021. Eftersändningen avsåg tiden den 8 september 2021 till den 10 november 2021 men drogs tillbaka den 30 september 2021 genom ett telefonsamtal. Vidare upprättade Marcus Sidhage en skriftlig bekräftelse avseende mottagandet av fastigheten den 7 september 2021 och ansökte om lagfart den 10 september 2021. Lagfarten beviljades den 28 september 2021. Marcus Sidhage ansökte samma dag hos Nordea Bank om ett lån på 500 000 kr med fastigheten som säkerhet. Brottsanmälan avseende åtalspunkten 1 gavs in den 1 oktober 2021. Samma dag överklagade målsägandena beslutet om lagfart. Tingsrätten undanröjde lagfartsbeslutet den 8 november 2021.

Originalhandlingen av gåvobrevet har inte påträffats vid husrannsakingar vare sig på Marcus Sidhages arbetsplats eller i hans hem. I Marcus Sidhages arbetsdator påträffades bl.a. en fil som heter "Gåva Thomas-maggan" som det arbetades på senast på förmiddagen den 23 augusti 2021. Filen kunde inte öppnas.

Marcus Sidhage har förnekat brott under båda åtalspunkterna.

I huvudsak följande har sagts.

Förhör med Margareta Maxlahti

Hon är sambo med Thomas Nilsson sedan 45 år. Under 1989 köpte de fastigheten Sjulsarvet 7:2, som de äger med hälften var. De bor granne med Marcus Sidhages svärföräldrar, som flyttade dit för sex år sedan och som de är ytligt bekanta med. De umgås inte. Hon känner inte Marcus Sidhage och har aldrig pratat med honom. Thomas har träffat på Marcus Sidhage ett par gånger, bl.a. på en fest för många år sedan. Thomas har inte pratat med henne om Marcus Sidhage och dennes familj. En gång såg hon, då hon var inomhus, att Marcus Sidhage var inne på deras gård. De är inte på något sätt nära Marcus Sidhages familj. Det är riktigt att hon någon gång under våren fick telefonnumret till Marcus Sidhage av dennes svärföräldrar. Det var någon juridisk fråga hon tänkt ställa men det löste sig och hon ringde aldrig.

Hon och Thomas har aldrig haft några planer på att göra sig av med fastigheten även om de i och för sig har pratat om att sälja den så småningom. De kommer inte att göra det så länge deras katt lever och pandemin har också hindrat eventuella tankar på försäljning. De bor billigt och klarar sig mycket bra. Fastigheten är deras största tillgång; i övrigt har de bara några 100 000 kr på bankkonto. Om de skulle ge bort fastigheten skulle det inte finnas något kvar till arvingar.

Marcus Sidhage sökte upp dem. De har aldrig bett honom om hjälp eller bett honom komma, utan han kom och knackade på en fredag i augusti i år, antingen den 6 eller den 13. Han sa att det var hans sista dag på semestern. Hon kände inte igen honom men han och Thomas hälsade på varandra. De satte sig i köket och Marcus Sidhage frågade om de funderat på att skriva testamente och framtidsfullmakter. De var lite avvaktande först, särskilt hon som inte tycker om när folk tränger sig på. Marcus Sidhage sa bl.a. att han ville hjälpa till och att de kunde få ett bra pris. Hon visste genom grannarna vad han jobbar med. Sinsemellan har de pratat om att de borde skriva om sitt testamente men har inte sagt något om framtidsfullmakter. De tänkte att de hade en advokat framför sig och det kunde vara ett bra tillfälle att skriva om testamentet och ordna så att syskonbarnen fick ärva. Det var nog hon som tog upp att de borde skriva om testamentet. Marcus Sidhage sa att han skulle gå hem och skriva ihop förslag på testamente och framtidsfullmakter.

Marcus Sidhage kom tillbaka och visade utkast, som hon minns det den 18 augusti. De läste igenom förslagen till testamente och framtidsfullmakt, och tyckte att det såg bra ut. De hade bara tänkt på varandra när det gäller framtidsfullmakterna men Marcus Sidhage menade att det behövdes ytterligare ett namn. Han nämnde grannarna, dvs hans svärföräldrar, eller personerna som sedan kom att bli vittnen, men de tyckte inte att det var bra. Hon tror att Marcus Sidhage då sa att han kunde ställa upp. Hon kände sig inte riktigt bekväm med det, men tänkte att längre fram kunde de kanske byta honom mot något syskonbarn. Det var inte så att hon kände sig styrd då men i efterhand har hon tänkt att han ledde dem hela tiden. De hade förtroende för hans advokatroll och hade ingen tanke att han kunde göra något oegentligt. Det hade under

dess möten inte varit tal om någon gåva över huvud taget. Då han gått kom de på en sak som skulle ändras i testamentet och Thomas ringde Marcus Sidhage nästa dag. Marcus Sidhage skickade samma dag ett sms och bad att få träffa dem den 23 augusti.

Den 23 augusti 2021 undertecknade de testamentet och framtidsfullmakterna. Marcus Sidhage kom vid 16-tiden, lite före vittnena. Han visade ändringarna i testamentet men i övrigt tittade de inte på handlingarna eftersom de läst dem den 18 augusti. Det fanns ingen anledning att tro att något hade ändrats och de litade ju på Marcus Sidhage. Vid det här tillfället var det säkert Thomas som öppnade, och hon tror att hon kom ut i hallen. De satte sig i köket. Thomas var inte ensam med Marcus Sidhage en sekund. Marcus Sidhage sorterade papper och började förbereda högar för undertecknande. Thomas var inte heller då ensam med Marcus Sidhage. Det var absolut inte så att Thomas skulle ha skrivit ut något dokument och lagt in i högarna, han skulle aldrig göra det. De har levt ihop i 45 år och kan varandra utan och innan. Då vittnena kom gick de fram en och en och skrev under de handlingar som Marcus Sidhage lade fram till dem. Det var en glättig stämning och de pratade och skojade. De tittade inte på handlingarna. Hon var lite oskärt och irriterade sig mest över sin penna. Hon tänkte inte på om innehållet var övertäckt i handlingarna. Hon tror att det var både öppet och något lagt över. Hon har ingen aning om hur många handlingar hon skrev under. Marcus Sidhage var fokuserad på sitt och var helt normal medan vittnena var där. Han visade var de skulle skriva. Då vittnena gått blev Marcus Sidhage plötsligt väldigt nervös, började sortera högar och tappade papper på golvet. Han satt och rullade ett vitt papper framför sig, reste sig till slut med det hoprullade pappret i sin hand och i hallen sa han ”visst ja, det behövs underskrift”. Hon undrade varför och han sa att det var för faktureringen. Kanske blev detta papper gåvobrevet, eller så var det något av de papper de undertecknade innan. Marcus Sidhage rullade det till tre delar och de skulle skriva på underst. När man rullar ett papper och ska skriva på, kan det bli lite veck, vilket borde ha synts om pappret hade påträffats. Hon såg ingen skrift i rullen, det verkade tomt. Det fanns ingen linje att skriva på. De stod hallen bredvid varandra. Deras namnteckningar kan inte ha hamnat där vid något annat tillfälle. Marcus Sidhage sa då han gick att han gjort en anmälan om adressändring i deras namn och att den skulle bifogas framtidsfullmakterna för framtida behov. Han sa att den dagen det blev

aktuellt kunde det bli svårt att få till. Hon nämnde det hoprullade pappret i båda förhören. Hon till och med visade polisen under det andra förhöret hur han gjorde. Ändringsanmälan kom på posten. De satte in den och framtidsfullmakterna i en pärm.

Marcus Sidhage kom tillbaka den 30 augusti då de höll på med trädgård. Han sa att han ville att de skulle ta fram ändringsanmälan och skriva under. Han stod bredvid dem då de skrev under. Hon uppfattade att blanketten var tom. Det talades inget om eftersändning från advokatbyrån.

Den 9 september kom ett sms till Thomas från Marcus Sidhage, med ”tack för en fantastiskt fin gåva”. Thomas visade det direkt för henne och de funderade på vad han menade. Det kunde eventuellt vara blommor eller något liknande som någon annan klient gett och han trott att det kom från dem, tänkte de. De var båda lika frågande och skrattade lite. Samma dag ringde Marcus Sidhage och sa till Thomas att någon på kontoret råkat skicka in ändringsanmälan när han inte var där. Thomas kom till henne och berättade om samtalet, och de tyckte att det var lite lustigt. Marcus Sidhage hade sagt att han skulle se till att posten snarast kom till dem igen. Under tiden lämnade han posten i deras brevlåda en eller två gånger i veckan. Det var alltid sent på dygnet; den fanns inte där på kvällen men nästa morgon. Posten var öppnad och det fanns små lappar på med advokatbyråns namn.

Den 29 september fick hon ett sms från Marcus Sidhage, att han ville prata med henne. De tog en promenad tillsammans. Hon visste inte vad det gällde, kanske posten eller fråga om barnpassning vid behov. Han frågade hur hon mädde och hur Thomas mädde, om hon märkt något underligt med honom. Han sa att Thomas ringt så många konstiga samtal sista tiden och sagt att han ville ge honom deras hus som gåva. Han sa att han dagen innan hade fått veta att han var ägare till fastigheten och att det kommit som en total nyhet för honom. En kompis till hans fru hade skickat ett sms till frun och berättat det. Han sa inget om gåvobekräftelsen och att han tagit lån på fastigheten. Hon kände direkt att det där var galet och inte stämde. Thomas kan vara vardagsglömsk, när det gäller t.ex. var han lagt nycklar och telefonen, men han är inte förvirrad och han har också ett läkarintyg på att han inte lider av förvirring. Hon ville

inte prata med Marcus Sidhage och de vände och gick tysta. Hon sa inget om att hon var hälftenägare. De skildes vid grinden och hon gick in och berättade vad Marcus Sidhage hade sagt. Thomas blev jättechockad och sa att han inte haft något samtal med Marcus Sidhage om att skänka bort en fastighet. Hon berättade att Marcus Sidhage pratat om telefonsamtal och de kollade listan med samtal i telefonen. Då störtade Marcus Sidhage in och ville förklara närmare. Hon visade listorna och sa att de samtal han nämnt inte fanns. Då sa han att han och Thomas träffats på gatan och pratat. Han sa också att de måste försöka ordna detta så hon och Thomas fick fastigheten tillbaka. På kvällen hade de gäster och kunde inte göra något.

Nästa morgon gick de in på Lantmäteriets e-tjänster innan de öppnade och såg att Marcus Sidhage hade fått lagfart. De ställde sig i telefonkö hos Lantmäteriet då de öppnade kl. åtta men efter ett tag sas det att det var teknikproblem och att samtal inte kunde tas emot. I stället ringde de 11414. Medan hon försökte komma fram till Lantmäteriet fick hon ett sms från Marcus Sidhage, där han skrev att Lantmäteriet menat att bästa sättet att lösa detta var att han gjorde en överlåtelsehandling. Hon kände att det inte var bra. De fick tag på en jurist som skulle hjälpa dem och överklagade lagfartsbeslutet. De hade också kontakt med banken för att de ville bevaka så ingen sökte lån. De fick sedan veta att så skett. Hon tänkte att Marcus Sidhage hade planerat detta i förväg. De gjorde en tidslinje över allt som hänt. Det var så absurt att de skulle ge bort sin enda tillgång då de försökte se till att syskonbarnen skulle ärva. De har kämpat hela livet för att bo så bra, och försakat barn, resor osv. De skulle inte ge bort huset ens till syskonbarnen, utan dessa skulle få ärva.

De har fått tillbaka fastigheten. Hon är pensionär i dag. Hon har bl.a. arbetat på Regeringskansliet och på en a-kassa. Hon har gått några juridiska kurser.

Förhör med Thomas Nilsson

Han har träffat Marcus Sidhage någon gång utomhus och någon gång inne hos grannarna, på någon fest. Marcus Sidhage kom tillsammans med sonen i samband med att hans svärfar hjälpte dem med ett nedfallet träd. Det var en ytlig bekantskap och de

har inte umgåtts. Han har inte varit inomhus hos dem. De hade inte bett honom om hjälp med något.

Marcus Sidhage kom på besök dem och de visste först inte vad det var frågan om. Det blev prat om framtidsfullmakter och testamente. De berättade att de hade ett inbördes testamente men inga framtidsfullmakter. De diskuterade lite från och till, och de upplevde det som att han försökte sälja in sig. Det kan också ha varit de som sa att de kanske skulle göra handlingarna och då behövde de ju en advokat. Då Marcus Sidhage kom tillbaka hade han gjort utkast och de läste igenom.

Sedan tog Marcus Sidhage kontakt med dem och sa att de skulle träffas för att skriva under. Det var den 23 augusti. Marcus Sidhage frågade innan om de kontaktat vittnena. Han och Margareta öppnade tillsammans för Marcus Sidhage, som kom före vittnena. Vid köksbordet lade Marcus Sidhage papper i högar. Han var inte ensam med honom. Var och en fick en hög att skriva på. Marcus Sidhage hade också gjort namnförtydliganden. De skrev inga datum, utan bara sina namn. Den här gången läste de inte igenom handlingarna. De visste ju, eller trodde att de visste vad handlingarna innehöll. De såg i alla fall att testamentet hade ändrats på det sätt de ville. Han fick sin hög att underteckna och såg texten på det översta pappret. Beträffande resten var den sida som skulle undertecknas framlagd. Så var det för alla. Han vet inte hur många handlingar det var. Marcus Sidhage tyckte att de inte skulle behöva sitta länge utan det skulle gå snabbt, han drev på. Vissa papper skrev båda på. Efter att vittnena gått blev stämningen annorlunda. Marcus Sidhage verkade mer orolig, flyttade papper, tappade några och satt och rullade ett papper. Han tror – men är inte helt säker – att det stod ett namnförtydligande på det. Han är inte säker på om det var handskrivet eller skrivet på dator. På övriga var det redan skrivet på datorn. Det syntes inte igenom att det var någon text på pappret. Han upplevde det som ett vanligt papper. Han minns inte att han inte skulle ha nämnt det här pappret i förhör hos polisen. Han är helt säker på att det var så. De har inte setts och undertecknat något vid något annat tillfälle. Marcus Sidhage skulle förvara handlingarna i kassaskåp på advokatbyrån.

Marcus Sidhage ville också att de skulle skriva på ett papper för adressändring, en blankett som inte var ifylld och som de skrev på in blanco. Han skulle ha den för att använda i samband med framtidsfullmakterna. Marcus Sidhage hämtade adressändringsblanketten den 30 augusti. I den fanns inte angivet när ändringen skulle gälla. Sedan slutade posten komma. Marcus Sidhage ringde och berättade att blanketten av misstag skickats in från kontoret då han var sjuk, och att han skulle ordna upp detta så fort det gick. Det gick nästan en månad. Under tiden lämnades post ett par gånger i veckan. Allt var öppnat. På kuverten fanns en lapp med advokatfirmans namn. Det kom inget från Lantmäteriet. Vid ett tillfälle tog han emot post dagtid och Marcus Sidhage sa igen att han skulle ordna snarast med postgången.

Gåvobrevet är skrivet med linjärt typsnitt, dvs utan ”klackar” på bokstäverna. Så är det med alla papper. Han har arbetat som informatör, språkvårdare och copywriter och fått lära sig att inte använda linjärt typsnitt i löpande text, utan antikva. Han skulle inte ha skrivit gåvobrevet med linjärt typsnitt. Dessutom var familjens skrivare trasig under den här perioden och har först senare reparerats.

Marcus Sidhage skickade ett sms med ett tack för gåvan, och de skrattade och funderade om det var för att de betalat räkningen eller för att han blandat ihop dem med någon annan.

Han har inte medverkat till någon lagfartsansökan. Första gången han hörde om allt detta var efter att Margareta gått på promenad med Marcus Sidhage. Han blev chockad då han fick veta att Marcus Sidhage sagt att fastigheten tillhörde honom och att han fått reda på det av sin fru som fått veta av en vän. De reagerade direkt och diskuterade att de måste agera snabbt. Marcus Sidhage kom hem till dem och sa att han skulle ringa Lantmäteriet och de sa att de också skulle göra det. De fick en kopia av gåvobrevet per post från Lantmäteriet eftersom deras skrivare inte fungerade.

När de besökte Marcus Sidhages arbetsplats fick de veta om banklånet. Lantmäteriet gjorde en utredning som visade att överlåtelsen skett på ett oriktigt sätt. Utredningen

lämnades till tingsrätten och de har fått tillbaka fastigheten. De har insett att det rört sig om en noggrann planläggning från Marcus Sidhages sida.

Eftersom Marcus Sidhage hade sagt att han varit förvirrad tog han kontakt med vårdcentralen och gick igenom en minnesundersökning som visade att han inte har några minnesproblem och inte demens eller kognitiv störning. Han är 74 år och har en normal minnesförlust beträffande var han lägger småsaker till exempel. Han skulle inte lova bort sin fastighet och sedan inte komma ihåg det.

De har aldrig pratat med Marcus Sidhage om att de skulle vara intresserade att skänka bort fastigheten. Det skulle vara totalt orimligt, med tanke på värdet på den. Det senaste året har också bytt tak för 250 000 kr, satt upp en ny gårdsgård, fällt träd och satt igång ett byte av värmesystem. Det som han har utöver hälften av fastigheten är ett arv på 25 000 kr från en moster. Det hade inte varit någon mening med att skriva testamente om de skulle ge bort fastigheten. De var inte nära Marcus Sidhage och hans familj, och hade ingen anledning att hjälpa dem med fastigheten. Han har aldrig sett ett gåvobrev eller en mall på ett gåvobrev. De har inte bett Marcus Sidhage om något annat än testamentet och framtidsfullmakterna. De känner vittnena sedan länge och dessa skulle ha känt till om de haft planer på att ge bort fastigheten.

Förhör med Marcus Sidhage

Hans relation med målsägandena började som en ytlig bekantskap där de hälsade och vinkade mot varandra när de möttes. Sedan har de träffats på studentfiranden och glöggmingel och sådana saker. Han och hans familj har varit ganska mycket hos hans svärföräldrar och han har då träffat på framför allt Thomas, exempelvis i samband med att Thomas och Margareta lämnat över tidningen till hans svärföräldrar eller hämtat och lämnat svärföräldrarnas hund, som de varit hundvakt för. Det har utvecklats och blivit allt fler samtal över tid. Han och Margareta har mest bara hälsat på varandra; inte haft samtal på samma sätt som han och Thomas. Han och Thomas, som är intresserad av juridik, har t.ex. diskuterat saker som han stött på i jobbet men även utvecklingen i samhället, personliga saker om personer i deras släkt och deras bakgrund. Thomas och Margareta har visat honom möbler som Thomas tillverkat, bl.a. ett skåp med en bild av

en katt. Det har varit spontana träffar, de har inte bokat några möten eller så. Han har både Thomas och Margaretas nummer inlagda i telefonen. Att de bara skulle ha en ytlig bekantskap är inte hans uppfattning. Han har varit hemma hos dem totalt 5–10 gånger tidigare. Bl.a. var han där när det var ett träd som hade blåst ner på deras tomt. Han bodde också hos svärföräldrarna ett halvår och då träffade han och Thomas på varandra oftare.

Det var kanske i slutet av maj eller i början av juni som han och Thomas började prata om den här gåvan. Thomas sa att det var så roligt att de kommit varandra så nära det senaste året och pratat om mer personliga saker. Thomas uttryckte att han och Margareta pratat om att de ville hjälpa honom och hans familj. Margareta har aldrig sagt till honom att hon vill ge bort sin del av fastigheten. Han sa åt dem att de borde koppla in en annan jurist för att han inte borde vara inblandad i utformningen av en gåva till honom själv. De pratade om det och att det skulle vara bra om de ringde någon samtidigt som han höll sig på lämpligt avstånd.

Han pratade aldrig med Margareta om att han skulle få en gåva. De har pratat runtomkring deras bostadssituation och fastigheten på ett sätt som gjort att han trott att de båda pratat om det här. Någon gång har de diskuterat hur Margareta och Thomas ville ha sin bostadssituation när de inte längre skulle bo i huset. De pratade om att drömscenariot var att de skulle ha två separata hyreslägenheter invid varandra. De pratade om att det var viktigt att fastigheten hamnade hos rätt personer.

Det har inte varit någon annan med vid de tillfällena han pratat med Thomas som kan styrka det de talat om och det finns inget skriftligt. Han har för sig att han pratat med sin fru om att det *talats om det*, att en gåva var något som Thomas och Margareta diskuterat. Det var dock inget som var klart vid det tillfället. Under samma period talade han även med Thomas och Margareta om de här andra handlingarna och hade därmed en tystnadsplikt i förhållande till dem.

Någon vecka senare – i juni, tror han – diskuterade de igen. Thomas sa då att de inte behövde hjälp utan att de borde kunna sköta det på egen hand. Han visste att de båda

två hade läst lite juridik. Ungefär då sa han att de i alla fall skulle få ta del av några exempel på gåvobrev. Han tog fram ett USB-minne med ett par, kanske tre, mallar, för att hjälpa till på något sätt, detta eftersom han inte ville släppa det helt om de skulle skriva på egen hand. Det var åtminstone mer avstånd än om han skulle skriva handlingarna. Han tror att det var någon gång i början av juni som han lämnade över USB-minnet. Var man kan hitta de här mallarna nu vet han inte, han har tusentals filer. Men han skulle tro att de kopierades över på en USB-sticka så om man hittar den skulle man hitta filerna. Han skulle gissa att det var i anslutning till att han lämnade mallarna till Thomas som han också gav Thomas sitt personnummer, muntligen hemma hos Thomas och Margareta. Det kan också ha varit tidigare, i juni.

Första gången de pratade om ett testamente var 2020, tror han. Han var föräldraledig då och var ute och gick med barnvagnen och träffade Thomas. Som han minns det var det i samband med att han haft något jobbigt ärende på jobbet med två egenskrivna testamenten som skulle tolkas. I samband med det talade de om att Thomas och Margareta skrivit ett eget testamente. Han sa att han kunde titta på det vid tillfälle.

Det var naturligt för honom att prata med Johan Sund. Eftersom de jobbade på samma ställe kunde han tala med honom utan att bryta mot tystnadsplikten. Han har för sig att Johan avrådde honom från att ta emot gåvan från Thomas och Margareta eftersom han företrädde dem. Att han gick till Johan var dock inte för att Johan skulle bestämma hur han skulle göra utan för att diskutera etiska frågor. Varje advokat får fatta sina egna, självständiga beslut. Det är riktigt att det inte finns någon annan person som varit med eller som kan styrka att målsägandena ville skänka honom fastigheten. Thomas och han hade redan då talat om att testamentet borde skrivas om. Att bara sluta hjälpa dem med de frågorna som var uppe på bordet när Thomas förde gåvan på tal kändes märkligt. Han försökte hålla sig på avstånd och ville inte själv skriva gåvobrevet. Angående testamentet gjorde han en åtskillnad avseende hur stor del av kvarlåtenskapen som kommer från Margareta respektive Thomas, för att det skulle bli rätt fördelning beroende på olika tillgångar som de hade. Att det gjordes så var för att Margareta hade ett arv som hon ville skulle gå till hennes syskonbarn. Thomas pratade också om ett kommande arv. Han tyckte inte att det var konstigt med ett testamente

eftersom det fanns förklaringar till utformningen av testamentet även utan fastigheten som tillgång.

I slutet av hans semester gick han över och knackade på hos Thomas och Margareta. Även om de inte avtalat något möte hade de talat om att han kunde komma förbi när han hade tid eftersom de var hemma för det mesta. Att han skulle hjälpa Thomas och Margareta med att skriva ett testamente hade han och Thomas talat om. Vid det här tillfället talade de om det testamente Thomas och Margareta skrivit men också om de hade några andra handlingar, som t.ex. samboavtal. Det var nog han som tog upp frågan om framtidsfullmakt också. De gick igenom hur Thomas och Margareta ville att fördelningen skulle vara i testamentet. De kom överens om att han skulle skriva ihop förslag och att de skulle träffas igen.

Det gick nog en vecka eller en och en halv innan han åkte till dem igen, någonstans omkring den 16–18 augusti. De satt och fikade och tittade på handlingarna. De gick igenom framtidsfullmakterna. Om han minns rätt var det bara ifyllt Thomas och Margareta som framtidsfullmaktshavare. I andra hand var det inte ifyllt någon. De gick igenom testamentet så att det stämde med vad de berättat för honom. Efter en dag eller så ringde Thomas och ville göra några korrigeringar i förslaget. När de pratade i telefon sa de också att de skulle träffas och skriva under handlingarna. Han har för sig att han skulle kolla efter ett datum när det passade med ett möte. Det var då han skickade ett sms och sa att han kunde komma måndagen den 23 augusti.

Under sommaren tog han ut en fastighetsrapport och såg att det fanns pantbrev strax under en miljon. Han kunde inte se belåningen men antog att den var strax under.

Den 23 augusti åkte han hem till Thomas och Margareta. De skulle träffas kl. 16 för att skriva under med vittnena. Han dök upp 10–15 minuter tidigare för att stämma av den justering som gjorts. När han knackade på kom Thomas och öppnade. I princip direkt när han kom hämtade Thomas ytterligare ett papper som han sa behövde bevittnas. Thomas visade in honom i köket och hämtade pappret i anslutning till köket – kanske i hallen. Därefter ropade Thomas på Margareta. Han hade lagt fram handlingarna i

högar, Thomas i en hög och Margaretas i en hög. Testamentet låg för sig själv i mitten. Det var något fel med namnen i framtidsfullmakterna som de upptäckte och rättade till. När de satt och småpratade kom Agneta Hedenblad och Gunilla Hedenblad. De pratade om lite allt möjligt: exempelvis om firmabilen som han körde, om någon bekant till systrarna Hedenblad som de undrade om han kunde hjälpa, och om hur duktiga Thomas och Margareta var som fortsatte ta så väl hand om huset. Han har för sig att Thomas och Margareta fick sätta sig vid bordet för att skriva under sina respektive högar. Han tror att Thomas och Margareta skulle skriva under fyra framtidsfullmakter var. När de skrivit under sina framtidsfullmakter och testamentet som båda skrev under, fick Gunilla och Agneta sätta sig och bevittna handlingarna – en i taget har han för sig. På de ställen där bevittning skedde på en andra sida tror han att de bara bläddrade fram till den. Han brukar säga till klienterna att det inte är upp till honom att bestämma om vittnena ska ta del av innehållet i handlingarna eftersom det inte är det som är syftet med bevittningen. Även vid det här tillfället tror han att han sa det.

Som han kommer ihåg det hade de först tittat igenom handlingarna. De började med testamentet. Det var en slutprodukt som de inte sett tidigare. Han är av uppfattningen att Thomas och Margareta tittade igenom även övriga handlingar. Att Thomas och Margareta bara skulle ha sett första sidan och signatursidorna har han svårt att förstå. Det är möjligt att de avseende framtidsfullmakterna bara såg första sidan och att de därefter bläddrade fram signatursidorna. Det var fyra ex i Margaretas hög och fyra ex i Thomas hög. I första handlingen såg de ju sidan ett. På handling nummer två är det fullt möjligt att de bara sett sida två. Vittnena har troligen sett sida två på den handling de skrivit under men inte mer. Det är möjligt att något papper låg över då. Han tror att handlingen som Thomas kom med hamnade i mittenhögen, men han minns inte riktigt. Mittenhögen bestod av ett testamente på två sidor. Thomas handling bestod bara av bevittningssidan, som han minns det. Han kan inte veta vad handlingen rörde, han litade på Thomas att den inte rörde testamentet och inte hade något med övriga handlingar att göra. Det är möjligt att han flyttade på Thomas handling i samband med att han sorterade handlingarna på bordet. Thomas sa att de – Thomas använde pronomenet *vi* – behövde hjälp att bevittna ett dokument i annat sammanhang. Den

handlingen som var bestod i princip bara av att signaturerna skulle bevittnas. I hans tanke fanns det inte på kartan att den skulle ha något med testamentet att göra. Thomas sa att det var hans och Margaretas underskrifter som skulle bevittnas. Det var inte hans sak att bevittna det pappret och att bevittna någons signatur ser han som okontroversiellt. Han visste inte vad det var men tänkte att Thomas ville passa på när de höll på med de andra handlingarna. Han funderade inte över vad det var. I efterhand har han slutit sig till att det måste ha varit bevittningen av gåvobrevet. Underskriften av gåvobrevet kan däremot omöjligen ha kommit till då, för som han minns det rörde det sig bara om en sida som Gunilla och Agneta skulle skriva under. Han vet inte varför Thomas och Margareta säger att han inte vid något tillfälle var ensam med Thomas, och att Thomas inte lade fram några andra handlingar. När Thomas och Margareta hade undertecknat handlingarna lade han, för vittnenas skull, ihop alla handlingar i en hög. Han tog sedan med sig en del handlingar tillbaka till kontoret; testamentet och ett gäng av fullmakterna. Han lämnade kvar ett antal av fullmakterna till Thomas och Margareta. Innan han tog med sig handlingarna kollade han så att de framtidsfullmakterna han tog hängde ihop med rätt bevittningssida så att han hade kompletta handlingar. Han gjorde samma sak med testamentet. Den lösa bevittningssidan måste ha blivit kvar på bordet. Det pratades inte om gåvan vid det här tillfället.

Han vet inte vad Thomas och Margareta pratar om för papper som rullats ihop. Han vet inte vad det är och förstår inte hur det gått till. Det finns en handling som de båda skrivit under och det är testamentet.

Frågan om gåvan av fastigheten talade de inte om vid undertecknandet av testamentet. Att det skulle vara en åtskillnad i testamentet togs upp när det skulle skrivas. Han uppfattade att det var på grund av arven som de behövde skriva testamentet på det sätt som de gjorde. Han visste inte vad de hade för behållning på sina konton. Han visste att det hade ärvts pengar, men inte några summor. Han visste inte hur det såg ut med sparande och värdepapper. Det är klart att en fastighet utgör ett väldigt stort värde men han såg inte att det var något konstigt med att skriva testamente även för mindre tillgångar.

Han stannade kvar en stund efter signeringen. Då pratade de om vad som skulle göras framöver. De ville att han skulle vara framtidsfullmaktshavare åt dem. Han kan mycket väl ha föreslagit att de skulle förbereda en adressändringsblankett där datumet skulle strykas och det skulle kunna fyllas i då han skulle behöva ta hand om deras angelägenheter. Den skulle förberedas och skickas till honom på advokatbyrån, där den skulle förvaras till den dag den kunde behövas. Han brukar lägga ut sådant arbete på andra på kontoret och han vet inte riktigt vad som hänt. Han tror att de tog första bästa datum som de kunde fylla i. Det var antingen han eller någon på kontoret som beställde blanketten om adressändring. Beställningen var tvungen att avse en viss tid framåt i tiden och avsåg bara någon period. Han ringde också till Thomas när han beställt blanketten och sa att den skulle skickas hem till dem och att de skulle skriva under den men att datumet skulle strykas över. Därefter skulle den skickas till honom. Han vet inte hur den kunde skickas in i det skicket. Han har också funderat över det.

Han åkte till Thomas och Margareta under de första dagarna i september, tror han. Han hade med sig någon framtidsfullmakt som han av misstag fått med sig från signeringen och han skulle lämna en anteckning om att originalet av testamentet förvarades på advokatbyrån. När han kom dit för att lämna de här handlingarna sa Thomas att de skrivit under adressändringsblanketten och skickat den till honom. Han tänkte att han måste vänta på att den och sa ”vad bra, då kommer väl den till mig med posten, antar jag”. Samma dag tog Thomas upp med honom att de ville göra klart med gåvan och att det de behövde från honom var en bekräftelse på att han kunde ta emot gåvan. Det var han och Thomas som pratade om det. De stod utanför huset där de brukar prata. Trädfällarna hade varit där, såg han. Thomas bad honom den här dagen att skriva bekräftelse på att han tog emot gåvan. Det var då som han förstod att det var klart med gåvan. Han visste då bara att det fanns en nyttjanderätt och att det inte fanns något belastande för honom. Thomas hade sagt det och han litade på honom. Han var inte hos Thomas och Margareta den 30 augusti och har inte tagit emot en underskriven adressändringsblankett av dem. Efter några dagar frågade han efter blanketten på kontoret men det var ingen som hade sett till den. Han åkte förbi hos Thomas och Margareta och sa att han inte fått blanketten. De sa att blanketten hade

skickats och att den måste ha kommit. De såg konfunderade ut och han sa att det enda andra alternativet var att någon av hans kollegor av misstag råkat skicka in blanketten. Han trodde inte det riktigt själv men ville inte göra dem förlägna. Han frågade på kontoret men det var ingen som visste något.

Att posten var omställd märkte han när den började komma till kontoret. Det var antagligen den 8 september eftersom det var då adressändringen började gälla. Han åkte med posten till Thomas och Margareta och sa åt dem att kontakta adressändringen för att få till en ändring och sa att han skulle fortsätta lämna deras post tills saken var löst. Han trodde inte att han själv kunde avbeställa adressändringen. Posten som kom till advokatbyrån, och som han körde ut till Thomas och Margareta, lades i hans postfack. När det kommer post till advokatbyrån öppnas den, men när han fick reda på att Thomas och Margaretas post kom till byrån sa han till kanslipersonalen att inte öppna den posten. Det var han som betalade för adressändringen från sitt privata konto. Han gjorde det för att han tyckte synd om Thomas och Margareta som hade skämts lite för att adressändringsblanketten kommit bort. Det kan stämma att betalningen är bokförd den 24 september. Det var en liten grej att ge tillbaka med tanke på att han hade fått en fastighet.

Ett par dagar efter att han varit hos Thomas och Margareta träffades de under dramatiska förhållanden när Thomas hade trillat ihop på golvet i hans svärföräldrars tvättstuga. Det var den 5 september tror han. Han och hans familj kom upp dit och då var hunden hysterisk och svärmor stod och talade i telefon med larmcentralen. Han uppfattade att incidenten hade att göra med Thomas fysiska hälsa. Thomas var inte förvirrad på något sätt. De pratade inte om gåvan. Några dagar senare åkte han upp, dels för att kolla till Thomas, dels för att lämna över bekräftelsen på gåvan. Han vet att han skrev under bekräftelsen den 7 september men vet inte om det var den dagen han lämnade över den eller dagen efter. Han minns att de talade om att Thomas mådde bra men att han inte ville gå ut och gå någon längre promenad, han var lite orolig ändå. Margareta var hemma, har han för sig, men han pratade inte med henne då. Han och Thomas pratade lite om gåvovillkoren för att han skulle veta hur det var tänkt. Thomas sa att de skulle bo kvar i huset så länge de ville det. Han hade dock fortfarande inte sett

gåvobrevet utan litade på det Thomas sa till honom. Det han gjorde var att han skrev en bekräftelse, som han antagligen tagit från någon annan mall på kontoret, och att han skrev ut och fyllde i en lagfartsansökan. Han lämnade pappren i ett kuvert till Thomas vid det här besöket, den 7 september. Han visste inte när de skulle skicka in dem.

Han har för sig att han pratade med sin kollega Johan någon gång i augusti att gåvan var på gång. När det hela hade gått igenom och var klart kunde han utan att behöva ge sig in i något besvär med sin tystnadsplikt i förhållande till Thomas och Margareta visa det för sin fru och andra. Innan det var klart ville han inte prata om det. Han lämnade handlingarna till Thomas men visste inte riktigt när de skulle skicka in dem. Hans fru fick reda på gåvan samma dag som han själv, den 28 september. Han har för sig att de inte hade hunnit prata om det än, att han fått en underrättelse i Kivra. Frun fick ett sms från en kompis som hade sett en artikel i tidningen. Då pratade de om att han sett den här underrättelsen samma dag men att han inte sett gåvobrevet. De pratade om att han tyckte det var konstigt att han inte fått någon förfrågan från Lantmäteriet om att ta över lånen vilket han förutsatte var en del av överlåtelsen. Han visste att det fanns pantbrev på fastigheten på strax under en miljon kronor men han visste inte vilken belåning det var på fastigheten. Han var helt inställd på att den frågan skulle komma från Lantmäteriet, men när den inte kom blev han tveksam. Han har för sig att frun var förvånad och uppspelt. Han hade berättat för frun att det var på gång men inte några detaljer. Han har nog haft betydligt mer kontakt med Thomas och Margareta än hans fru. Han har inte varit med om att man ger en gåva av en fastighet när man ska ha nyttjanderätt till två personer i ett par utan att reglera att det ska vara enskild egendom.

Den 28 september fick han en underrättelse om att han blivit lagfaren ägare av fastigheten. Först blev han väldigt glad när han såg att det gått igenom men sedan började han fundera på varför han inte fått någon förfrågan om bolånen. Han kände inte till exakt lånebelopp men visste att de hade bolån på fastigheten och att de hade dem på Nordea. Han tänkte att det var en fråga som de måste lösa och tyckte att det kändes enklare att ta kontakt med Thomas och Margaretas bank än sin egen för att ta över deras lån. Under dagen gick han in på bankens hemsida och fyllde i en låneansökan för att sätta i gång processen. I hans värld var det självklart att han skulle

ta över bolånen och det var ett naturligt steg att ta. Han visste inte något belopp men dels hade han ett eget privatlån, som det förstås skulle vara bra att baka in i ett bolån för att kunna ändra villkoren, dels ville han få igång den här kontakten och förhoppningsvis få reda på vilka lån som fanns på fastigheten och kunna ha en dialog med banken kring det. Tanken var att det skulle leda till ett lån men han visste inte vilket det slutliga beloppet skulle vara. Det var obligatoriska fält i ansökan och han skrev in ett belopp. Han fyllde i formuläret för att kunna ta ett lån där. Det är riktigt att han fyllde in sitt kontonummer för utbetalning av lånet. Han har sett PM:et att banken skulle ha betalat ut lånet om de inte fått reda på vad som hänt. Han är inte kund hos den här banken men han visste att Thomas och Margareta var det. För att få kontakt med banken och få till ett låneavtal fyllde han i formuläret. Han fyllde i sina inkomstuppgifter och lån och skickade iväg det till banken. Han har dock inte undertecknat något avtal. Han såg det inte som ett avtal när han ansökte på nätet. Han har svårt att förstå bankens besked att de skulle ha betalat ut pengar till honom utan en tidigare kundrelation och utan att han undertecknat något. Tidigare när han lånat har man varit tvungen att komma in till banken personligen och skriva under ett låneavtal. Eftersom han inte hade någon pågående kundrelation var det snabbaste sättet att initiera en kundrelation att fylla i en låneansökan. Beloppet 500 000 kr var bara en höftad summa som skulle justeras i ett framtida låneavtal. Han fick aldrig något konkret låneerbjudande att ta ställning till utan skickade in en ansökan.

När han skulle träffa Margareta den 29 september var frågan om deras lån en sak han ville diskutera, men samtalet tog en helt annan vändning när det framkom att de hade ångrat sig. Han har ingen förklaring till att de ändrade sig. Han vet ju att de träffade vittnena dagarna efter och kanske har dessa uppmuntrat till polisanmälan. Han tog initiativ till att föra fastigheten åter. Rent civilrättsligt hade han kunnat stå på sig och hävda att det var ett giltigt gåvobrev och att fastigheten gått över, men det tyckte han kändes konstigt utifrån vad de sa. Han uppfattade att de hade en god relation och om de inte ville det längre var det naturligt för honom att fastigheten skulle gå åter. Hans bild var att när han träffade Thomas och Margareta på kvällen den 29 september skulle både de och han kontakta Lantmäteriet dagen efter. Det kändes som om Thomas och Margareta var ganska lättade. Det var god ton i samtalet. Han bad en kollega att skriva

en överlåtelsehandling tillbaka till Thomas och Margareta. Han hade sagt till Margareta att han och Thomas hade pratat om det här. Eftersom det blivit fel hade han ställt frågan till Margareta om allt var bra med Thomas. Han har inte påstått att Thomas är förvirrad. Det är inte hans bild av honom.

Filen i hans dator ”Gåva Thomas-maggan” kan han inte svara på vad det är för något. Han har skapat ett gåvobrev själv i den mappen genom att kopiera in ett tidigare gåvobrev och börja skriva på ett utkast. Det gjorde han efter att Thomas och Margareta hade bett honom att vara framtidsfullmaktshavare åt dem. Han tyckte i det läget att det kändes fel att förvägra dem hjälp när det kom till att skriva ett gåvobrev. Han började fundera på om han skulle hjälpa dem att skriva gåvobrevet. Han påbörjade ett dokument men det var inget färdigt dokument. Det tog han bort sedan. Han tror att han gjorde det när han fick reda på att Thomas och Margareta redan gjort ett eget gåvobrev. Dokumentet låg i samma mapp som alla andra filer han jobbade med, med anknytning till Thomas och Margareta. Han är inte förvånad att han öppnat den i samband med att han öppnat övriga filer. Huruvida just den filen är ett gåvobrev eller inte kan han inte svara på men han vet att han skapat ett gåvobrev i den mappen som han sedan tagit bort. Några av villkoren i det slutliga gåvobrevet är säkert lika de som var i gåvobrevet han skapade. Han reglerade även kostnader och om det skulle utgå någon ersättning för nyttjanderätt. Det innehöll villkor om att ta över lån. I det gåvobrev som getts in till Lantmäteriet ser det enligt honom ut som att det funnits villkor som tagits bort. Han känner inte igen villkoret om enskild egendom, som kanske är omformulerat på något sätt, men vissa av villkoren är säkert överensstämmande. Om det som är raderat är taget från samma mall som den han gav till Thomas kan han inte svara på. De har emellertid så många versioner av gåvobrev. Oftast blir det något av de senaste man skrivit när man går över till nästa. Om han nyss skrivit ett gåvobrev åt en annan klient är det *det* gåvobrevet som är grunden till nästa gåvobrev. Att han först i sista förhöret nämnt att han gav Thomas mallar på gåvobrev på USB-sticka beror på att det inte ställts frågor om det, han har försökt svara på allt.

Det är riktigt att han har problem med spelande och att han ligger back på ca 460 000 kr. Hans fru har inte känt till spelandet. Det sista lånet han tog var efter att det pratats

om att Thomas och Margareta ville ge en gåva. Hans känsla är att den omständigheten, att det var en lösning på gång, ytterligare triggade spelandet under sommaren. Han har konton som han döpt till barnens namn och han har sålt av värdepapper därifrån och därefter i omgångar köpt andra värdepapper för stora delar av de beloppen. Det är klart att hans privatlån rör mycket pengar men det är inte en summa som knäcker deras ekonomi. Han har mer tillgångar på väg in än så. Han har inte varit i desperat behov av pengar. Det var förstås ingen långsiktig lösning att ha lån med en ränta på sju procent.

Förhör med Johan Sund

Han var tidigare kollega med Marcus Sidhage på advokatbyrån under närmare tre år.

Marcus Sidhage kom förbi hans rum som han minns det någon gång i juni, före midsommar. Marcus berättade att det hade blivit tal om en gåva från grannarna till hans svärföräldrar. Marcus sa att gåvan avsåg fastigheten och att grannarna ville göra något för Marcus och hans familj. Grannarna var enligt Marcus som en extrafamilj för honom och hans familj. Han tolkade det som att det var Marcus och hans fru som skulle få den här fastigheten men det var inte något som sas uttryckligen. Han vet att Marcus tog upp att det skulle vara någon form av villkor om livslångt nyttjande av fastigheten för grannarna.

Vid samma tillfälle som Marcus tog upp det här med gåvan talade han även om att frågan om framtidsfullmakt och testamente hade kommit upp. Eftersom frågan om gåvan kommit upp ville Marcus veta hur han såg på frågan om testamentet och framtidsfullmakterna. Han sa till Marcus att om man som advokat är aktuell för att ta emot en gåva kan man inte lägga sig i själva gåvohandlingen. Själv skulle han t.ex. inte ge ut mallar rörande gåvan. Han var tydlig med att man inte kan ta emot en fastighet från klienter. Det var inga konstiga reaktioner från Marcus på det svaret och han förstod det som att Marcus accepterade det.

Efter semestrarna kom Marcus tillbaka till honom och sa att de här personerna skrivit under testamentet och framtidsfullmakterna. Han sa åt Marcus att det måste läggas in

som ett ärende hos advokatbyrån men de talade inte om någon avsikt att gå vidare med fastigheten då. Marcus sa vid detta tillfälle ingenting om gåvan.

Nästa kontakt med Marcus var den 30 september 2021 då Marcus ringde och sa att han tagit över fastigheten men att det hade blivit något missförstånd och att de här personerna inte längre ville kännas vid att de gett honom någon gåva. Som Marcus beskrev det hade mannen och kvinnan talat förbi varandra och inte varit överens om gåvan. Marcus berättade att han hade varit och diskuterat frågan med kvinnan, och att de hade kommit överens om att de båda skulle höra av sig till Lantmäteriet för att se om det gick att göra något åt lagfarten och att Marcus i annat fall skulle returnera gåvan. Eftersom Marcus inte själv ansåg sig kunna ta fram en sådan handling då han var hemma med barnen, bad Marcus honom att ta fram ett utkast. Utifrån det Marcus sagt om att det varit ett missförstånd och att Marcus inte själv haft med gåvohandlingen att göra, tog han fram ett utkast som han därefter skickade till Marcus för vidare hantering.

På fredagen hade han en diskussion med vd:n för byrån och de kom fram till att de behövde utreda det hela vidare. De bad Marcus ta fram ett underlag och bokade in ett möte med honom där han skulle få ge sin syn på händelserna som varit. På mötet den 4 oktober reflekterade han över någon sorts glidning i Marcus beskrivning av relationen till de här grannarna. Tidigare hade relationen beskrivits som mer reservationslöst nära än vad den gjorde vid det här mötet. De fick inte ihop vissa saker i händelseförloppet, som t.ex. adressändringen. De tyckte också att acceptehandlingen och lagfartsansökan var lite märkliga. Efter mötet beslutade ledningen att permittera Marcus i avvaktan på utredning.

Han har i efterhand förstått att det kommit in post till advokatbyrån. De handlingarna ska ha skannats in och mejlats till Marcus, varefter originalen lagts i Marcus postfack. Han har svårt att se hur man skulle ha missat de här handlingarna om de fanns på Marcus kontor. Kontoret gicks igenom noggrant. Kontoret har därefter också tömts varvid de gått igenom allt som funnits där.

Förhör med Agneta Hedenblad

Hon och hennes syster är sedan närmare 30 år grannar med Thomas och Margareta. Hon känner igen Marcus Sidhage som svärson till några andra grannar. De känner inte varandra så mycket men de känner igen varandra och har talats vid. Hon har varit på studentuppvaktning och adventskaffe hos familjen Sidhage där Marcus har befunnit sig. Om det är någon i familjen Sidhage som Thomas och Margareta står nära så är det svärföräldrarnas hund, som de varit hundvakt åt. I andra hand är det svärföräldrarna. Om hon skulle göra en gradering tror hon nog att hon och hennes syster står Thomas och Margareta närmare än Marcus.

Thomas ringde hennes syster och frågade om de ville bevittna undertecknandet av några handlingar. När de kom hem till Thomas och Margareta var det förberett i köket, där allting ägde rum. Före signeringen talades det om hur det skulle gå till. Därefter lade Marcus upp en rad pappershögar på bordet. Thomas och Margareta signerade först och därefter hon och hennes syster. De visste att det var ett testamente och framtidsfullmakter som de skulle bevittna. Hon har inte bevittnat någon gåvohandling vid tillfället och det var inte heller något som var sagt sedan tidigare. Det som var text på dokumenten var hela tiden förtäckt och de såg bara utrymmet där de skulle underteckna. Det var lite som löpande band. Hon tror att det var likadant för Thomas och Margareta. Thomas och Margareta läste inte igenom handlingarna. Hon tror att alla pappren lades ner i Marcus portfölj. När de gick var Marcus kvar hos Thomas och Margareta. Hon tror att det var något kvar som de skulle titta på.

Omkring en månad senare ringde Thomas hennes syster och berättade att något förfärligt hänt varefter hon och systemen gick över till Thomas och Margareta. Hemma hos dem fick de reda på att fastigheten hade blivit bortskänkt till Marcus och att de hade bevittnat gåvan. Hon upplevde det som att Thomas och Margareta var i chock för att deras fastighet inte längre var deras. När de skulle gå sa Margareta att deras post hade styrts om till advokatbyrån och varit uppsprättad när de fick den.

Thomas och Margareta har berättat att de fått ett sms från Marcus med ”tack för gåvan”. De sa att de varit väldigt ställda och förbryllade och undrat vad det var för något.

För henne finns det inte på kartan att Margareta skulle skriva på ett gåvobrev och inte komma ihåg det. Thomas kropp har varit skröplig och han har svimmat av ibland. Men han har inte varit virrig vid de tillfällena. Som hon känner Thomas skulle han inte ge bort fastigheten och Thomas och Margareta skulle inte göra en sådan här sak utan att prata med varandra. Hon har inte heller hört talas om att Thomas och Margareta skulle ge bort fastigheten till någon. De har pratat om att det med tiden kunde bli jobbigt med fastigheten och att de då kunde bli aktuellt att sälja den. Hon har tidigare vidarebefordrat namn på personer som varit intresserade av att köpa fastigheten och tror att Thomas och Margareta skulle berätta för henne om de ville ge bort fastigheten.

Förhör med Gunilla Hedenblad

Hon känner Thomas och Margareta sedan flera år och har haft mycket kontakt med dem. Thomas har aldrig haft något problem med minnet. Det har inte varit aktuellt för Thomas och Margareta att sälja fastigheten och det har aldrig varit på tal att ge bort den. De har lagt om taket och har ett pågående projekt med värmepanna. Hon har aldrig hört säga att de skulle stå Marcus Sidhage och dennes familj nära. Hon har uppfattat det som en ytlig bekantskap.

När hon och hennes syster kom hem till Thomas och Margareta för signeringen var Marcus redan där. Före bevittnandet konstaterades att det gällde testamente och framtidsfullmakter men de gick inte igenom några handlingar. Marcus hade papper som han ordnade med på köksbordet. Marcus matade fram pappren och Margareta och Thomas skrev under medan hon och hennes syster stod i dörröppningen. Därefter ställde sig Thomas och Margareta vid väggen medan hon och systemen satte sig för att skriva under. De skojade lite med varandra angående att skriva under på rätt ställe. Marcus hade ordnat bra med namnförtydliganden. Över själva texten lade Marcus papper. Han matade fram det ena pappret efter det andra och de bevittnade. Hon försökte inte se vad som stod där utan tänkte att det inte rörde henne. Hon vet att hon

någon gång såg Thomas och Margaretas namn men fokuserade mest på var hennes egen namnteckning skulle vara. Hon och hennes syster har inte bevittnat något någon annan gång och har inte signerat något papper vid ett annat tillfälle.

Thomas ringde henne den 29 september, när han och Margareta hade förstått att fastigheten gått över till Marcus. Thomas var chockad och berättade att Marcus sagt att han ägde deras fastighet. På kvällen var hon och hennes syster hem till Margareta och Thomas som var förtvivlade. De försökte alla förstå vad som hänt. Marcus hade hört av sig till Margareta och de hade samma dag varit ute och pratat. Marcus hade undrat om Margareta reagerat över att Thomas blivit konstig och förvirrad. Thomas skulle ha sagt virriga saker, bl.a. om att ge fastigheten till Marcus. Under kvällen berättade Thomas och Margareta också att det tidigare under månaden kommit ett sms med ”tack för gåvan”. Thomas och Margareta hade inte förstått vad det var. De hade tänkt om det var för att de betalat räkningen eller att det skett någon förväxling med någon som gett Marcus en present. Hon fick antingen under kvällen eller dagen efter även reda på att Thomas och Margaretas post gått till advokatbyrån och att den varit öppen.

Hon kunde knappt sova den natten och ringde Margareta tidigt dagen efter. Det lilla hon visste om juridik var att det var viktigt med en polisanmälan och att Marcus och Margareta inte skulle ha någon kontakt med Marcus. Hon upplevde det inte som att Thomas och Margareta drog sig för att göra en polisanmälan. På onsdagen uppfattade hon att de var ställda men dagen efter var beslutet om polisanmälan taget.

Tingsrättens bedömning

Handlingar i målet m.m.

Åklagaren har gjort gällande att Marcus Sidhage vilselett målsägandena Thomas Nilsson och Margareta Maxlahti att skriva under ett gåvobrev med honom som gåvomottagare av målsägandenas fastighet samt att han därefter ansökt om lån om 500 000 kr i Nordea Bank med fastigheten som säkerhet. Marcus Sidhage har förnekat

brott och uppgett att målsägandena velat skänka honom fastigheten men senare ångrat sig.

I målet förekommer en kopia av en gåvohandling enligt vilken Thomas Nilsson och Margareta Maxlahti på sidan 1/2 till Marcus Sidhage som gåva överlåter fastigheten Falun Sjulsarvet 7:2. Gåvovillkoren är följande: tillträde sker omgående, gåvomottagaren får söka lagfart genast, ingen ersättning ska utgå, fastigheten får belånas utan givarnas medgivande, givarna ska ha livslång nyttjanderätt och fastigheten liksom avkastning eller vad som träder i gåvans eller avkastningens ställe ska vara enskild egendom. Gåvobrevet är daterat den 23 augusti 2021 och undertecknat av Thomas Nilsson och Margareta Maxlahti. På sidan 2/2 anges att ”Ovan underskrifter bevittnas härmed”, med underskrift och egenhändigt skrivet namnförtydligande av Agneta Hedenblad och Gunilla Hedenblad.

Vidare finns en framtidsfullmakt för var och en av målsägandena som i första hand anger den andre målsäganden som fullmaktshavare och i andra hand Marcus Sidhage. Dokumentet omfattar två sidor och nederst på sidan 2 finns bevittnande av nämnda två personer.

Det fjärde dokumentet i målet utgörs av ett testamente. På testamentets första sida finns bl.a. en fördelning av kvarlåtenskap till parternas respektive syskonbarn enligt vissa kvotdelar. Marcus Sidhage är i testamentet utsedd till testamentsexekutor. Testamentet är daterat den 23 augusti 2021 och undertecknat av målsägandena med datautskrivet namnförtydligande. På sidan två anges att testamentet, som undertecknats egenhändigt av målsägandena, bevittnas av samtidigt närvarande testamentsvittnen. Undertecknande har skett av Agneta Hedenblad och Gunilla Hedenblad, som egenhändigt förtydligat sina namn.

En allmän bedömning av parternas trovärdighet

Thomas Nilsson och Margareta Maxlahti har båda gjort ett mycket trovärdigt intryck. De har berättat klart och tydligt och haft svar på de frågor som de fått. Inget som de

sagt har framstått som udda eller märkligt. Margareta Maxlahti har vidare framstått som mycket övertygande när hon berättat att hon inte haft någon vetskap om eventuella planer hos Thomas Nilsson på att ge bort fastigheten, och som hälftenägare till fastigheten är det inte möjligt med en sådan gåva utan hennes medverkan. Det utredningen visar om hur målsägandena reagerat när det stod klart för dem att de inte längre var ägare till fastigheten är mycket trovärdigt. Deras tillförlitlighet måste också anses vara mycket hög och de har detaljerat redogjort för vad som skett och varit säkra på de avgörande punkterna i målet. Det har i och för sig kommit fram att Thomas Nilsson kan vara glömsk när det gäller vardagliga saker som var han lagt nycklar och liknande, och han har också haft en viss osäkerhet när det gällt något datum. Marcus Sidhage har uppgett att han i vart fall under senare delen av händelseförloppet fått anledning att fundera över Thomas Nilssons hälsa och ifall denne varit förvirrad i samtal med honom om fastigheten. Av läkarintyg, daterat den 25 oktober 2021, framgår att Thomas Nilsson vid genomgång av ett standardiserat minnestest, MMSE-SR, inte uppvisat några som helst tecken till minnessvårigheter, kognitiv svikt eller demens. Tingsrätten finner inte skäl att ifrågasätta intyget som stämmer väl med vad målsägandena och vittnena uppgett om Thomas Nilssons mentala hälsa. Tingsrätten anser därmed inte att sedvanlig glömska för åldern skulle ha någon betydelse för bedömningen i målet.

Marcus Sidhage har varit mångordig men undanlidande när det gällt de viktiga frågorna i målet, som t.ex. var originalet av gåvohandlingen finns. Det är mycket besvärande för honom att originalet inte kunnat påträffas och han har inte kunnat ge någon godtagbar förklaring till det. Hans berättelse har i stora delar varit svepande och otydlig, t.ex. vad gäller frågan om eventuella mallar som kan ha lämnats till målsägandena. Han har i flera sammanhang använt uttrycket att han "har för sig" att det förhållit sig så och så, vilket framstår som märkligt när det rör en så exceptionell händelse i hans liv, och när det dessutom rör frågor som ligger hans arbete som advokat nära. Hans trovärdighet får anses låg.

Tingsrätten anser således att målsägandena har visat en hög trovärdighet och deras uppgifter har också präglats av tillförlitlighet. Deras berättelser får stöd av

vittnesuppgifter och den skriftliga bevisningen. Tingsrätten grundar sin bedömning i målet på målsägandenas berättelser.

Närmare kan följande sägas.

Bekantskapen mellan målsägandena och Marcus Sidhage m.m.

Målsägandena har på ett samstämmigt och trovärdigt sätt berättat att de inte haft något skäl att ge bort sin fastighet, i synnerhet inte till en ytlig bekantskap som Marcus Sidhage. Marcus Sidhage har å sin sida berättat att han och målsägandena, och i synnerhet Thomas Nilsson, haft en betydligt närmare relation än vad målsägandena påstår och att Thomas Nilsson började tala om att ge bort fastigheten till honom redan i maj eller juni 2021. Denna berättelse stöds till viss del av vad vittnet Johan Sund, Marcus Sidhages kollega, sagt, nämligen att Marcus Sidhage i juni kom till honom för att diskutera en tilltänkt fastighetsgåva från svärföräldrarnas grannar. Det kan dock tolkas även på annat sätt, nämligen att Marcus Sidhage under en tid bäddat för en viss handlingsplan.

Målsägandena har båda menat att det rört sig om ytliga kontakter, i princip att hälsa och växla några ord när de setts och att de någon gång har träffats bland andra personer på någon tillställning. Marcus Sidhage har däremot gjort gällande att han och Thomas Nilsson haft en närmare kontakt och även pratat om mer personliga frågor.

Det har i målet framstått som tydligt att Thomas Nilsson och Marcus Sidhage haft fler kontakter med varandra än vad Margareta Maxlahti och Marcus Sidhage haft. Det har dock enligt tingsrättens mening framkommit att kontakterna varit av mer ytlig karaktär, som det brukas mellan grannar och mellan familjer som inte har ett regelrätt umgänge. Vittnena Agneta Hedenblad och Gunilla Hedenblad, som uppgett att de känt målsägandena under många år, har även de bekräftat att det inte rört sig om någon närmare bekantskap. Även det som Marcus Sidhage uppgett bekräftar enligt tingsrättens mening att det i huvudsak rört sig om relativt ytliga kontakter mellan honom och Thomas Nilsson och knappt någon kontakt alls med Margareta Maxlahti.

Det framstår som mycket märkligt ifall denna sorts kontakter skulle medföra att målsägandena skulle bestämma sig för att skänka bort sin fastighet till Marcus Sidhage och dennes familj. Mot att målsägandena skulle ha velat skänka bort sin fastighet talar vidare att den utgör deras enda stora tillgång och att det testamente som upprättats till förmån för syskonbarn skulle ha mindre mening. Målsägandena har vidare under året gjort investeringar i fastigheten med bl.a. ett nytt tak och initierandet av ett nytt värmesystem, vilket även det talar emot att fastigheten skulle bortskännas.

När undertecknades gåvobrevet?

Agneta Hedenblad och Gunilla Hedenblad, som även dessa gett ett trovärdigt intryck och inte har någon som helst anledning att framställa något felaktigt, har uppgett att det enda tillfälle de bevittnade handlingar var den 23 augusti 2021. Tingsrätten finner det därmed ställt utom rimligt tvivel att deras underskrifter på sidan två av gåvobrevet tillkom den dagen. Vidare finns ingen anledning att ifrågasätta målsägandenas uppgifter att de denna dag undertecknade samtliga handlingar och inte heller att de även undertecknat ett hoprullat papper i samband med att Marcus Sidhage skulle ge sig iväg. Huruvida undertecknandet av gåvobrevet gjordes på ett redan färdigställt gåvobrev i samband med signeringen av testamentet och framtidsfullmakterna, vilket lagts bland övriga dokument, eller strax efteråt på ett blankt papper, är enligt tingsrätten inte utrett och har heller inte någon betydelse för prövningen i målet.

Händelseutvecklingen efter den 23 augusti 2021

Efter den 23 augusti 2021 har inträffat vissa omständigheter som är mycket besvärande för Marcus Sidhage. Den adressändring som förbereddes för tiden när framtidsfullmakterna skulle behöva tas i bruk har skickats in bara några dagar efter undertecknandet av dessa fullmakter och medfört att målsägandena inte längre fick sin post hemskickad utan att den gick till advokatkontoret och därefter levererades i öppnat skick, i vart fall delvis, till målsägandena i omgångar av Marcus Sidhage. I målet har inte kunnat utredas exakt hur detta gått till, dock att adressändringen skickats in från advokatkontoret och att det också genom ett samtal därifrån begärts att den skulle

träda i kraft. Denna omständighet är givetvis besvärande för Marcus Sidhage och ger intrycket att han velat hålla målsägandena ovetandes om vad som skedde.

Marcus Sidhage har vidare begärt lagfart på fastigheten med gåvobrevet som stöd, vilket beviljats, och samma dag som han fått lagfart direkt ansökt om ett lån hos Nordea Bank AB om 500 000 kr med säkerhet i fastigheten. Hans påståenden om att han enbart ville initiera en kontakt med banken och inte i det skedet ansöka om lån framstår som märkliga och kan lämnas utan avseende. Tingsrätten finner det uppenbart att Marcus Sidhage haft behov att få ut lån så snart som det varit möjligt.

Det som Marcus Sidhage menat kan vara stöd för hans uppfattning att målsägandena skänkt honom fastigheten är ett sms med tack för gåvan, som han själv skickat till målsägandena. Det är dock oklart vad han menat och det har också varit oklart för målsägandena vad han tackade för – dessa har trott att han eventuellt fått någon blomma eller liknande från någon klient och trott att den kom från dem. Målsägandena har inte heller reagerat på något sätt på sms:et vilket borde ha varit naturligt om de varit överens om att ge bort fastigheten. Det framstår också som märkligt ifall Marcus Sidhage efter att han fått en fastighet värd över sex miljoner kronor i gåva skulle ha tackat med något så enkelt och opersonligt som ett vagt sms. Sms:et kan i stället förstås som ett led i en brottsplan för att påvisa att det rört sig om en gåva.

Av utredningen framgår att Marcus Sidhage ägnat sig åt spelande under några års tid, vilket han också medgett. Spelandet har enligt utredningen medfört betydande förluster vilket kan ha varit anledningen till hans agerande som framstår som desperat, vilket också bekräftas av att ansökan om lån skett omedelbart då han fått lagfart. Han har således haft ett motiv för sitt agerande.

Marcus Sidhages berättelse är över huvud taget fylld av märkligheter, som exempelvis att han på förmiddagen den 23 augusti 2021 – samma dag som handlingarna skulle undertecknas och bevittnas – redigerade ett dokument benämnt ”Gåva Thomas-Maggan” vilket inte kunde öppnas, att han aldrig pratade med Margareta Maxlahti om att paret skulle skänka honom fastigheten trots att hon var hälftenägare, inte ens i

samband med mötet den 23 augusti 2021 då enligt honom allt möjligt diskuterades efter att vittnena gått, att inga villkor för gåvan diskuterats närmare, att han såg gåvobrevet först den 7 september 2021 trots dateringen den 23 augusti 2021 och bevittningen samma dag, m.m.

Vid en sammanvägning av bevisningen i målet anser tingsrätten det ställt utom rimligt tvivel att Marcus Sidhage vid tillfället vilseledde Thomas Nilsson och Margareta Maxlahti att underteckna handlingen i fråga utan att de visste att det rörde sig om ett gåvobrev. Undertecknandet har medfört att Marcus Sidhage därefter kunnat ansöka om lagfart för fastigheten och även blivit lagfaren ägare. Agerandet har medfört skada för målsägandena och vinning för Marcus Sidhage. Åtalet under punkten 1.1 är styrkt och Marcus Sidhage ska dömas för bedrägeri. Gärningen ska rubriceras som grov då den avsett ett betydande värde, då Marcus Sidhage missbrukat ett allmänt förtroende genom sin ställning som advokat och då gärningen riktats mot äldre personer.

När det gäller åtalet under åtalspunkten 1.2 framgår av utredningen att Marcus Sidhage ansökt om ett lån om 500 000 kr med fastigheten Sjulsarvet 7:2 som säkerhet. Hans uppgifter om att han trott att det skulle bli diskussioner mellan honom och banken innan lånet beviljades kan lämnas utan avseende. Av utredningen framgår att banken informerades om bedrägeriet avseende fastigheten varför lånet inte kom att beviljas. Det är således enbart tillfälliga omständigheter som ledde till att brottet inte fullbordades. Marcus Sidhage ska dömas även för försök till bedrägeri som ska bedömas som grovt då det rört betydande värde.

Påföljd

Marcus Sidhage är tidigare ostraffad. Frivården har uppgett att Marcus Sidhage lever under ordnade förhållanden och att det saknas övervakningsbehov.

Straffskalan för grovt bedrägeri sträcker sig från fängelse sex månader till fängelse sex år. Tingsrätten bedömer straffvärdet till fängelse tre år vilket gör att annan påföljd än fängelse inte är möjlig. Vid bestämmandet av längden på straffet har tingsrätten beaktat att Marcus Sidhage förlorat sin anställning.

Övrigt

Eftersom fängelse ingår i straffskalan för brottet ska Marcus Sidhage betala en avgift till brottsofferfonden.

Emil Hofbard har för sitt uppdrag som offentlig försvarare vid tingsrätten begärt ersättning med totalt 275 493 kr, varav 145 820 kr avser arvode, 61 988 kr tidsspillan och 12 586 kr utlägg. Nedlagt arbete uppgår enligt kostnadsräkningen till 102,33 timmar och tidsspillan till 47,5 timmar.

Tingsrätten ifrågasätter inte att försvararen har lagt ned den tid som angetts i kostnadsräkningen. I likhet med åklagaren ifrågasätter tingsrätten dock att det funnits behov att lägga den tiden och den står inte heller i proportion till målets omfattning och beskaffenhet. Den enda frågan som enligt tingsrätten varit av svårare juridisk karaktär är den inledande frågan om husrannsakan på advokatkontoret. I övrigt är gärningspåståendena relativt enkla och förundersökning och åberopad bevisning är inte heller särskilt omfattande. Tingsrätten noterar att försvararen inte heller angett att det i målet funnits särskilda omständigheter, som att uppdraget varit särskilt svårt eller krävande. Vidare synes kostnadsräkningen avse visst arbete i överrätt. Tingsrätten beaktar dock att målet haft en speciell karaktär med tanke på Marcus Sidhages bakgrund som advokat och att något större utrymme för kurativa åtgärder än normalt får godtas, vilket får förmodas ha varit fallet även om så inte särskilt angetts. Även sådana åtgärder måste dock kunna begränsas på ett rimligt sätt utan att det går ut över ett rättssäkert försvar. Försvararen får anses skäligen tillgodosedd med ersättning för sammanlagt 70 timmars arbete. Såvitt avser tidsspillan borde tekniska hjälpmedel som t.ex. videolänk ha kunnat användas för deltagande i häktningsförhandlingar, kontakter med klienten osv. I denna del anser tingsrätten rimligt med ersättning motsvarande 30 timmar.

Med hänsyn till längden på påföljden ska staten svara för kostnaderna i målet.

FALU TINGSRÄTT
Enhet 4
H 4:4

DOM
2021-12-30

Mål nr: B 3530-21

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga 2 (TR-01)

Överklagande, ställt till Svea hovrätt, ska ha kommit in till tingsrätten senast den 20 januari 2022.

På tingsrättens vägnar

Anna-Lisa Stoican

Avräkningsunderlag bilagt domen

Underlaget avser

Person-/samordningsnummer/födelseid 19910210-3950	Datum för dom/beslut 2021-12-30
Efternamn Axelsson Sidhage	Förnamn MARCUS Oskar

Personen har under en sammanhängande tid av minst 24 timmar varit frihetsberövad* i Sverige eller utomlands med anledning av brott som prövats i målet eller som påföljden avser. Frihetsberövandet har ägt rum under nedan angivna tider.

*på sätt som avses i 2 § lagen (2018:1250) om tillgodoräknande av tid för frihetsberövande

Frihetsberövad

Frihetsberövandet hävt/upphört/avbrutet

(lämna tomt för ett frihetsberövande som pågår)

2021-10-05	2021-12-16
------------	------------

Samtidig verkställighet av påföljd i annat mål

- Kriminalvården har underrättat domstolen om att personen har påbörjat verkställighet eller har verkställt påföljd i annat mål under den tid som han eller hon varit berövad friheten (2–4 §§ förordning (2019:96) om tillgodoräknande av tid för frihetsberövande).

Tidigare frihetsberövanden av betydelse för avräkningen

- Domstolen har i avgörandet helt eller delvis undanröjt påföljden i tidigare dom, beslut eller strafföreläggande, och det finns uppgifter om frihetsberövanden i tidigare meddelade domar, beslut eller avräkningsunderlag som har betydelse för avräkningen.

Observera: När domstolen lämnar domen/beslutet eller domsbeviset till Kriminalvården ska tidigare domar/beslut med eventuella avräkningsunderlag och avräkningsunderlag enligt 12 a § strafföreläggandekungörelsen bifogas, om det finns uppgifter där som har betydelse för avräkningen (3 § 4 förordningen (1990:893) om underrättelse om dom i vissa brottmål, m.m.).

Underskrift

Namnförtydligande

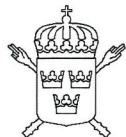
Om domstolens behandling av personuppgifter, se www.domstol.se/personuppgifter. Kontakta oss för information på annat sätt.

Besöksadress
Kullen 4
Telefon
023-482 00

Öppettider
måndag - fredag
08:00-16:00

Postadress
Box 102
791 23 Falun

E-post
falu.tingsratt@dom.se
Webbplats
www.domstol.se/falu-tingsratt - för info om vår personuppgiftsbehandling

ÅKLAGARMYNDIGHETEN
Åklagarområde Väst-Bergslagen
Göteborgs åklagarkammare
Kammaråklagare Martin Claesson

Stämningsansökan

Sida 1(4)
Handling 185
Ärende AM-141315-21
Handläggare 410-E-EB

2021-11-30

Ange dessa uppgifter vid kontakt med myndigheten

Justerad av åklagaren vid
huvudförhandlingen 2021-12-16. /MAWI

Falu tingsrätt
B 3530-21

Häktat mål

FALU TINGSRÄTT
H 4:4

INKOM: 2021-11-30
MÅLNR: B 3530-21
AKTBIL: 51

FALU TINGSRÄTT
H 4:4

INKOM: 2021-12-16
MÅLNR: B 3530-21
AKTBIL: 73

Stämningsansökan

Tilltalade

Marcus Oskar Axelsson Sidhage (19910210-3950)

Företräds av advokat Emil Hofbard.

- Anhållen i frånvaro 2021-10-05, Gripen 2021-10-05, Häktad 2021-10-08.

Ansvarsyrkanden m.m.

1.1 GROVT BEDRÄGERI

5000-K1179844-21

Marcus Axelsson Sidhage har vilselett Thomas Nilsson och Margareta Maxlahti genom att han förmått Thomas Nilsson och Margareta Maxlahti att skriva under ett gåvobrev med Marcus Axelsson Sidhage som gåvomottagare av målsägandenas fastigheten, Sjulsarvet 7:2, utan att de visste om att de undertecknade ett gåvobrev. Marcus Axelsson Sidhage har därefter ansökt om lagfart för fastigheten och blivit lagfaren ägare av fastigheten. Fastighetens värde var överstigande 6 000 000 kronor. Handlingen har inneburit skada för Thomas Nilsson och Margareta Maxlahti och vinning för Marcus Axelsson Sidhage. Det hände mellan den 23 augusti 2021 och den 28 september 2021 i Falun, Sverige.

Brottet bör bedömas som grovt eftersom gärningen har avsett ett betydande värde, att Marcus Axelsson Sidhage har missbrukat ett allmänt förtroende genom sin ställning som advokat och att målsägandena är äldre.

Marcus Axelsson Sidhage begick gärningen med uppsåt.

Lagrum: 9 kap 3 § brottsbalken

K eller lämna sina underskrifter
på ett dokument i syfte att tillfogas
ett gåvobrev

1.2 FÖRSÖK TILL GROVT BEDRÄGERI

5000-K1179844-21

Marcus Axelsson Sidhage har , efter bedrägeriet i åtalspunkten 1, ansökt om lån till ett belopp om 500 000 kr med fastigheten Sjulsarvet 7:2 som säkerhet. Han försökte på det sättet vilseleda Nordea Bank att betala ut ett lån om 500 000 kr med en säkerhet för lånet som inte var hans. Det hände den 28 september 2021 i Falun, Sverige.

Om Marcus Axelsson Sidhage hade lyckats, skulle det ha inneburit vinning för Marcus Axelsson Sidhage och skada för Nordea Bank och Thomas Nilsson och Margareta Maxlahti.

Det var endast på grund av tillfälliga omständigheter som det inte fanns någon fara för att brottet skulle fullbordas eftersom banken blev informerad om bedrägeriet.

Om brottet hade fullbordats borde det ha bedömts som grovt eftersom det avsett ett betydande värde.

Marcus Axelsson Sidhage begick gärningen med uppsåt.

Lagrums: 9 kap 3 § och 11 § samt 23 kap 1 § brottsbalken

Målsägande

Margareta Maxlahti

Åklagaren för ej talan

Företräds av advokat Hanna Pontén Brattgård.

Nils Thomas Nilsson

Åklagaren för ej talan

Företräds av advokat Hanna Pontén Brattgård.

Nordea Bank (16516411-1683)

Inget anspråk

Muntlig bevisning

1. Förhör med målsäganden **Margareta Maxlahti**.
2. Förhör med målsäganden **Nils Thomas Nilsson**.
3. Förhör med den tilltalade **Marcus Axelsson Sidhage** som förnekar brott.
4. Förhör med vittnet **Gunilla Hedenblad** angående hennes iakttagelser vid undertecknandet av handlingar för att bevisa åtalet.

5. Förhör med vittnet **Agneta Hedenblad** angående hennes iakttagelser vid undertecknande av handlingar för att bevisa åtalet.
6. Förhör med vittnet **Johan Fredrik Sund** angående hans kontakter med Marcus Axelsson Sidhage om gåvan för att bevisa åtalet.

Övrig bevisning

1. Ansökan om lagfart med bilagor och beslut om lagfart m.m.(förundersökningsprotokoll s. 219 – 228, 234-238) för att bevisa att det är den tilltalade som har administrerat hela processen med gåvobrev och lagfart till styrkande av gärningspåståendet .
2. Framtidsfullmakt och Testamente (förundersökningsprotokoll s. 302-308) för att bevisa att Marcus Axelsson Sidhage har haft ett advokatuppdrag för målsägandena och i det tagit fram framtidsfullmakter och testamente för dem och att det var i samband med underskrifterna av de handlingarna som målsägandena vilseleddes att skriva under gåvobrevet av fastigheten.
3. PM om att originalhandlingar vid lagfartsansökan är skickade tillbaka till Marcus Sidhage på Appelli advokater. (förundersökningsprotokoll s. s 147) för att bevisa gärningspåståendet.
4. Mail med bilagor från Appelli advokater om mottagna originalhandlingar från Lantmäteriet till advokatbyrån(förundersökningsprotokoll s. 267 - 271) för att bevisa gärningspåståendet.
5. Genomgång av Axelsson Sidhages arbetsdator (förundersökningsprotokoll s. 324 – 338) för att bevisa att den tilltalade har skrivit gåvobrevet av fastigheten.
6. Inloggningar mina sidor Lantmäteriet med Marcus Axelsson Sidhages bankid på mina sidor lantmäteriet från den 8 september 2021(förundersökningsprotokoll s. s. 240 – 245) för att bevisa gärningspåståendet.
7. Ansökan om adressändring och PM(förundersökningsprotokoll s. 140,151, 257, 259-260,264 och 137) för att bevisa att den tilltalade har ansökt om adressändring för målsägandena.
8. Sms och telefonkorrespondens mellan målsägandena och den tilltalade(förundersökningsprotokoll s. 180,187-191,202-209) för att bevisa gärningspåståendet.
9. Uppgifter om banklån(förundersökningsprotokoll s. 142 och s. 4-8 i tilläggsprotokoll) för att bevisa att den tilltalade har ansökt om banklån med fastigheten som säkerhet samma dag som han blev beviljad lagfart.

10. Fastighetsvärdering (tilläggsprotokoll om värdering av fastighet) för att bevisa värdet på fastigheten.
11. Tillgångsutredningar (förundersökningsprotokoll s. 353 - 375 i utvalda delar) för att bevisa åtalet.

Handläggning

Beräknad tidsåtgång för förhandlingen: 1,5 dag.

Yttrande från frivården bör inhämtas.

Genomgång av åtal och sakframställning från åklagaren beräknas till 1,5 timma. Förhör med målsägandena ca 45 minuter vardera. Vittnena ca 30 minuter vardera.

Hur man överklagar

Dom i brottmål, tingsrätt

TR-01

Vill du att domen ska ändras i någon del kan du överklaga. Här får du veta hur det går till.

Överklaga skriftligt inom 3 veckor

Ditt överklagande ska ha kommit in till domstolen inom 3 veckor från domens datum. Sista datum för överklagande finns på sista sidan i domen.

Överklaga efter att motparten överklagat

Om ena parten har överklagat i rätt tid, har den andra parten också rätt att överklaga även om tiden har gått ut. Det kallas att anslutningsöverklaga.

En part kan anslutningsöverklaga inom en extra vecka från det att överklagandetiden har gått ut. Ett anslutningsöverklagande måste alltså komma in inom 4 veckor från domens datum.

Ett anslutningsöverklagande upphör att gälla om det första överklagandet dras tillbaka eller av något annat skäl inte går vidare.

Så här gör du

1. Skriv tingsrättens namn och målnummer.
2. Förklara varför du tycker att domen ska ändras. Tala om vilken ändring du vill ha och varför du tycker att hovrätten ska ta upp ditt överklagande (läs mer om prövningstillstånd längre ner).
3. Tala om vilka bevis du vill hänvisa till. Förklara vad du vill visa med varje bevis.

Skicka med skriftliga bevis som inte redan finns i målet.

Vill du ha nya förhör med någon som redan förhörts eller en ny syn (till exempel besök på en plats), ska du berätta det och förklara varför.

Tala också om ifall du vill att målsäganden ska komma personligen vid en huvudförhandling.

4. Lämna namn och personnummer eller organisationsnummer.
Lämna aktuella och fullständiga uppgifter om var domstolen kan nå dig: postadresser, e-postadresser och telefonnummer.
Om du har ett ombud, lämna också ombudets kontaktuppgifter.
5. Skriv under överklagandet själv eller låt ditt ombud göra det.
6. Skicka eller lämna in överklagandet till tingsrätten. Du hittar adressen i domen.

Vad händer sedan?

Tingsrätten kontrollerar att överklagandet kommit in i rätt tid. Har det kommit in för sent avvisar domstolen överklagandet. Det innebär att domen gäller.

Om överklagandet kommit in i tid, skickar tingsrätten överklagandet och alla handlingar i målet vidare till hovrätten.

Har du tidigare fått brev genom förenklad delgivning, kan även hovrätten skicka brev på detta sätt.

Prövningstillstånd i hovrätten

När överklagandet kommer in till hovrätten tar domstolen först ställning till om målet ska tas upp till prövning.

Om du *inte* får prövningstillstånd gäller den överklagade domen. Därför är det viktigt att i överklagandet ta med allt du vill föra fram.

När krävs det prövningstillstånd?

Brottmålsdelen

I brottmålsdelen behövs prövningstillstånd i två olika fall:

- Den åtalade har dömts enbart till böter.
- Den åtalade har frikänts från ett brott som inte har mer än 6 månaders fängelse i straffskalan.

Skadeståndsdelen

Det krävs prövningstillstånd för att hovrätten ska pröva en begäran om skadestånd.

Undantag kan gälla när en dom överklagas i brottmålsdelen, och det är kopplat en begäran om skadestånd till brottet. Då krävs inte prövningstillstånd för skadeståndsdelen om

- det inte krävs prövningstillstånd i brottmålsdelen eller om
- hovrätten meddelar prövningstillstånd i brottmålsdelen.

Beslut i övriga frågor

I de mål där det krävs prövningstillstånd i brottmålsdelen (se ovan), krävs det också prövningstillstånd för sådana beslut som bara får överklagas i samband med att domen överklagas. Beslut som kan överklagas särskilt kräver inte prövningstillstånd.

När får man prövningstillstånd?

Hovrätten ger prövningstillstånd i fyra olika fall.

- Domstolen bedömer att det finns anledning att tvivla på att tingsrätten dömt rätt.
- Domstolen anser att det inte går att bedöma om tingsrätten har dömt rätt utan att ta upp målet.
- Domstolen behöver ta upp målet för att ge andra domstolar vägledning i rättstillämpningen.
- Domstolen bedömer att det finns synnerliga skäl att ta upp målet av någon annan anledning.

Vill du veta mer?

Ta kontakt med tingsrätten om du har frågor. Adress och telefonnummer finns på första sidan i domen.

Mer information finns på www.domstol.se.